

мѣ, и да воскреси сѣме то на врата си.

25 Я вѣха въ насѣ седмь братіа: и первыю се ожени, и оумре: и понеже немаше чедо, встави жена та си на врата си.

26 Подовно и вторыю, и третью, дори до седмыа.

27 Я най послѣ отъ сички те, оумре и жена та.

28 Къ воскресеніе то, чїа отъ седмь те (братіа) ще да вѣде жена та; зашто сички те а имаха.

29 Отговори Исусъ, и рече имъ: прелашаватесе, зашто не знаете писанїа та, ни сила та Божїа.

30 Понеже во воскресеніе то нито се женатъ, нито за мъжъ отиватъ: но са като Ангели те Божїи на неко то.

31 Я за воскресеніе то на-мрты те, не сте ли чели онова цюто е речено вамъ отъ Бога, който говори:

32 Язъ самъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исаковъ, и Богъ Іакововъ: Богъ, не е Богъ на мрты те, но Богъ на живи те.

33 И като чѣха това народи те, чѣдѣхасе на оученіе то мѣ.

34 Я фарїсен те като чѣха че засрами саддукен те, собрахасе накъпъ.

35 И единъ отъ нѣхъ законъчитель, попыта го, за да го искѣшава, и говореше.

36 Оучителю, коа заповѣдь е по голема въ законатъ.

37 Я Исусъ мѣ рече: ще да възлюбишъ Господа Бога твоего со сичко то си сердце, и со сичка та си дѣша, и со сичка та си мыслъ.

38 Таа е перва та и голема заповѣдь.

39 И второ то подовна е ней: ще да възлюбишъ сосѣда си како самъ себе си.

40 На тїа двете заповѣди, сичкїо законъ, и пророцы те висатъ.

41 И като вѣха се собрали фарїсен те, попыта ги Исусъ.

42 И рече: цю вѣн се чини за хрїста, чїй е Сынъ; рекоха мѣ: Давїдовъ.

43 Рече имъ: какъ прочее Давїдъ, като пророчествѣва, съ Дѣхъ Божїй го нарича Господа; и говори.

44 Рече Господъ на Господа моего, сѣди одесна та ми страна, докле да тѣримъ врагове те твой подножіе на ноге те ти.

45 Яко прочее Давїдъ го нарича Господа, какъ мѣ е Сынъ;

46 И никой не можеше да мѣ отговори слово: нито смѣешенъ кой отъ оный день да го попыта вече нѣщо.

ГЛАВА 23.

Товава Исусъ рече на народи те и на оученицы те си, и говореше.